

Forfatteren bruger ved Omtalen heraf stærke Udtryk, men næppe for stærke. Baade fra et specielt Jøde-Standpunkt og fra et almindelig kulturelt Synspunkt synes det at maatte hilses med Tilfredshed, at Mennesker i Hundredtusindvis rives løs fra en Tilstand af politisk, social og økonomisk Undertrykkelse og omplantes i ny Jord, hvor deres Kræfter have Frihed til at udfolde sig. Endnu er ganske vist New Yorks Jødekvarter ikke stort andet end et russisk eller galizisk Ghetto paa amerikansk Grund, og dets Beboere arbejde møjsommeligt som Skræddere og Skomagere under Sweating-Systemet. Men hvor længe vil dette vedvare? Forfatteren mener at kunne fastslaa, at den amerikanske Kultur Dag for Dag trænger stærkere og dybere ind i Kredsen af de jødiske Indvandrere, og naar Jøden først er reven ud af Elendigheden, bringer hans Skarpsind, hurtige Opfattelsesevne og Energi ham hurtigt fremad — ofte til de vigtigste Førerstillinger i Handelens og Industriens Verden. Amerika har, efter Dr. Ruppins Opfattelse, intet at fortryde i Anledning af, at det har givet Plads for de østevropæiske Jøde-Flygtninge.

II.

Englands Sukkerforbrug og Prisstigningen.

Som bekendt, er der ikke noget Folk i Verden, der forbruger saa meget Sukker som Englænderne. Det aarlige Gennemsnitsforbrug pr. Individ i Perioden 1896—1900 opgiver Sundbärg (Statistiska öfversiktstabeller) saaledes: Storbritannien og Irland 41 kg., Forenede Stater 29 kg., Danmark 26 kg., Schweiz 24 kg., Sverige 18 kg., Frankrig og Holland 15 kg., Norge 13 kg., Tyskland 12 kg., Belgien 11 kg., alle andre Lande under 10 kg. pr. Individ. England staar altsaa med Hensyn til Sukkerforbrug langt forud for de øvrige Lande. — Imidlertid synes det som om et — i al Fald foreløbigt — Kulminationspunkt nu

er naaet. Det fremgaar af en Statistik, som Board of Trade havde udarbejdet til Verdensudstillingen i St. Louis, at Forbrugskurven for Sukker efter en næsten uafbrudt stærk Stigning siden Midten af Halvtredserne (c. 15 kg. pr. Individ) nu nærmest viser Tendens til at bøje ned-
 efter. Gennemsnittene for de 5 sidste Treaarsperioder lader denne Tendens træde klart frem; de anføres neden-
 for, og til Sammenligning vedføjes de tilsvarende Tal for Danmark (jfr. Statistisk Aarvog IX):

	Aarligt Forbrug af Sukker pr. Individ	
	England kg.	Danmark kg.
1889—91	37	18
1892—94	38	21
1895—97	42	25
1898—1900	42	27
1901—03	41	30

Naar England har kunnet naa et saa højt Sukkerforbrug, skyldes det for en ikke ringe Del den Omstændighed, at Roesukker, paa Grund af Eksportpræmierne, har kunnet sælges billigere i England end i selve Produktionslandene. Hertil kommer, at Indførselen indtil 1901 var toldfri. Det er ikke usandsynligt, at den Indførselstold, der nu maa betales, kan have været en medvirkende Aarsag til den allerede indtraadte Standsning i Forbrugets Stigning. Men det er mere end sandsynligt, at Eksportpræmiernes Ophævelse og den dermed følgende meget stærke Prisstigning vil bevirke en Nedgang i Forbruget. Ifølge »Economist« noteredes i 1904 følgende Priser for Roesukker (pr. cwt., Basis 88 pCt. Rendement, f. o. b. Hamburg):

Aar 1904		
Januar	8 sh.	$3\frac{3}{4}$ d.
Februar	7	$10\frac{1}{4}$ --
Marts	8	$3\frac{3}{4}$ --
April	8	7 --
Maj	9	$2\frac{1}{2}$ --
Juni	9	$2\frac{3}{4}$ --
Juli	9	$7\frac{1}{2}$ --
August	10	$4\frac{1}{2}$ --
September	10	$9\frac{3}{4}$ --
Oktober	11	$\frac{1}{2}$ --
November	13	$5\frac{1}{2}$ --
December..	14	$2\frac{1}{4}$ --

Efter den sidste foreliggende Notering (10. Marts 1905) havde Prisen naaet 15 sh., saa at det kan siges, at Sukkerprisen i England nu er næsten dobbelt saa høj som før Brüsseler-Konventionens Ikrafttræden. Selv om vel nok Sukkerprisen i Øjeblikket delvis bæres oppe af Spekulationen, er der dog ingen Tvivl om, at en klækkelig Del af Prisforhøjelsen vil blive staaende i hvert Fald for en Tid. Hvad dette betyder for et Land med en saa enorm Konsum som England, fremgaar af en Beregning, der findes anført i Februar-Hæftet af Conrads Jahrbücher, og hvorefter de engelske Sukkervare-, Chokolade- og Marmeladefabriker med de nuværende Priser maa betale aarlig nærvæd 50 Mill. Kr. mere end før for deres Sukker. Alt i alt betyder Prisstigningen en aarlig Merudgift for det engelske Folk af henimod 250 Mill. Kr., -- vel at mærke hvis Forbruget bliver det samme som nu. Men naar det erindres, at eksempelvis det engelske Folks aarlige Udgift til Æg kun andrager ca. 230 Mill. Kr., til Fisk ca. 170 Mill. Kr., er det næppe rimeligt, at Sukkerforbruget vil kunne bære en Prisforhøjelse, der endog overstiger disse Beløb.